

fælde, hvor der uden Skade for det rent saglige kan føres mundtlige Forhandlinger, maa det ske i saa stor Udstrækning som muligt.

Man har fremdeles haft et Samraad om Afdelingschefernes Arbejdsomraade. Med Hensyn hertil maa jeg henvise til Betænkningen fra Administrationskommissionen, hvori der findes et Forslag til Sagfordeling, idet det er blevet erklæret, at den i Hovedtrækkene vil blive fulgt. Endelig blev det ogsaa oplyst, at Afdelingscheferne i Fremtiden i større Grad end hidtil maa være Generaldirektørens sagkundige Kritikere overfor Distrikterne, naturligvis hver paa sit Felt, der, hvor den enkelte Afdelingschef har sin Sagkundskab.

Der har endvidere været ført et Samraad med Ministeren angaaende Jernbanaaraadet, og jeg vil gerne takke den højtærede Minister for den Velvillie overfor Jernbanaaraadet, der herigennem er vist, idet jeg mener, at efter de Tilsagn, der er givet fra Ministerens Side, vil Jernbanaaraadet fremtidig kunne arbejde under mere tilfredsstillende Vilkaar end hidtil.

Yderligere har der været Samraad om Statsbanernes Kulindkøb. Jeg skal henvise til de Udtalelser, som herom findes i Betænkningen, idet jeg dog vil fremhæve, at Udvalget har næret nogen Tvivl om, at det skulde være fuldt ud forretningsmæssigt under de stærkt skiftende Konjunkturer, der har været i de senere Aar, at indkøbe saa store Partier Kul ad Gangen, som sket er, idet der endogsaa er købt over 1/2 Aars Forbrug ad Gangen, i Stedet for at foretage flere Indkøb af mindre Partier ad Gangen. Man har ment i Udvalget, at for at man skulde købe saa store Partier ad Gangen, maatte man have en ganske bestemt Formening om, at man var nede paa de laveste Priser. Det viser sig imidlertid, at dette ikke hidtil har været Tilfældet. Men, som sagt, det har jo været vanskeligt at indkøbe under de Forhold, og den højtærede Minister har erklæret sig villig til at tage Spørgsmaalet under Overvejelse; dermed er Udvalget tilfreds.

Det har vist sig, at der har været anvendt noget mere Personale i Sommer- og Efteraarsmaanederne end Aaret forud; dette har Udvalget ønsket at gøre opmærksom paa, og der er svaret derpaa fra Ministeren og Administrationens Side, at Administrationens Opmærksomhed vil være meget henvendt paa dette Punkt, og at man vilde gaa til at undersøge Spørgsmaalet i dets Helhed, ikke blot de specielle Forhold vedrørende de forskellige Arbejdspladser og Tjenestearter, for at naa til en

Formindskelse af Personalet. Udvalget har derved følt sig tilfredsstillet, endskønt man efter de Oplysninger, der er modtaget om, at der endnu findes Tjenestemænd, som egentlig er overkomplette, og som man ikke har ment at kunne afskedige, dog har ment, at Statsbanerne maatte gøre sig en Anstrenge for at faa dem ind paa andre Pladser i Stedet for løse Arbejdere i saa vid Udstrækning, som deres Uddannelse tillader. Men Udvalget er enigt i, at som Regel bør man ikke formindske Personalet ved Afskedigelse af Tjenestemænd mod at byde dem Pension.

Der har endelig været ført Forhandling med den højtærede Minister angaaende en videre Udformning af de Udtalelser, som den højtærede Minister fremkom med ved første Behandling her i sin Tale om Ændringer paa Takstomraadet, og jeg skal ogsaa i den Henseende henvise til, hvad der staar i Betænkningen, hvorefter Ministeren under Samraadet har uddybet sine Udtalelser herom ved Lovforslagets første Behandling derhen, at Ministeren ikke anser sig bemyndiget til paa egen Haand at foretage Nedsættelse af samtlige Takster for Personbefordringen eller Godsbefordringen eller Kreaturbefordringen med en eller flere Undtagelser, der er af mindre Betydning. Naar Udvalget har ønsket en Udtalelse derom, er det, fordi man har ment, at Udtrykket, at der ikke kunde ske Nedsættelser i al Almindelighed, uden at Jernbanaaraadet havde været hørt, og Finansudvalgene havde givet Tilslutning, trængte til nøjere Forklaring, idet man mente, at det var godt, at man fik den slaaet fast, om ikke paa anden Maade saa ved Eksempler. Og der er fra Ministerens Side fremsat visse Eksempler. Det udtales saaledes, at Ministeren f. Eks. ikke vil kunne nedsætte Taksterne for Personbefordring i III. Klasse mod Bibeholdelse af de bestaaende Takster for I. og II. Klasse, ej heller kan Ministeren foretage en Nedsættelse af samtlige Godstakster med Undtagelse af Ilstykgodstaksten eller Emballagetaksten eller andre lidt betydende Takster — det er med andre Ord ganske smaa Omraader indenfor en Tariffklasse, der holdes udenfor — uden at høre Jernbanaaraadet og faa Finansudvalgenes Tilslutning dertil. Men endvidere har Ministeren udtalt, at han maatte betragte det som en Omgaaelse af Loven, hvis man med korte Mellemrum uden at have faaet Lejlighed til at fastslaa, at den enkelte Nedsættelse havde været udbyttegivende for Statsbanerne, successivt nedsatte samtlige Godstakster eller Kreaturtakster, hvorved der